

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2274/2022
06.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца „Mielmontaža“ а.д. Земун, у ликвидацији, чији је пуномоћник Љубомир Новаковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Миховиловић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3570/21 од 10.09.2021. године, у седници одржаној 06.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3570/21 од 10.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3570/21 од 10.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђено је решење садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 54330/20 од 02.03.2021. године, којим је одбачена тужба у делу евентуалног тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се утврди да је поступио по правноснажним и извршним одлукама Основног суда удруженог рада у Београду број ../81 од 18.03.1982. године, број ../83 од 01.11.1983. године и број ../89 од 10.11.1989. године и да је донео решење број .. од 26.04.1990. године, којим туженог враћа на рад и распоређује на послове који одговарају његовој стручној спреми и радној способности стеченој радом и позвао туженог да дође на рад 03.05.1990. године, а тужени пошто се одазвао наведеног дана позиву одбио да прими наведено решење и да се врати на рад, као и да су се због престанка наведених потраживања стекли услови за обуставу извршења правноснажних и извршних наведених одлука Основног суда удруженог рада у Београду, те да се поступак извршења по наведеним извршењима обуставља и укидају спроведене извршне радње. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П 54330/20 од 02.03.2021. године у ставовима првом, трећем, четвртном и петом изреке. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је утврђено да је престало неновчано потраживање туженог према тужиоцу, као и новчано потраживање туженог према тужиоцу почев од 03.05.1990. године, у погледу којих је одређено извршење решењима о извршењу Четвртог општинског суда у Београду И 8101/82 од 30.03.1983. године, И 271/84 од 06.04.1984. године и И 542/92 од 18.07.1994. године, док је одбијен тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се

утврди престанак новчаног потраживања одређен наведеним решењима за период до 03.05.1990. године. Ставом четвртим изреке, одбачена је тужба у делу постављеног евентуалног захтева којим је тужилац тражио да се утврди да је према туженом измирио све новчане обавезе по основу накнаде личног дохотка и социјалних доприноса до 30.11.1988. године, а да је због деноминације и инфлације новчано потраживање туженог по основу накнаде личног дохотка и социјалних доприноса за период од 01.12.1988. године до 03.05.1990. године престало да постоји, тако да је одбијањем туженог да прими наведено решење 03.05.1990. године и одбијањем да се тог дана врати на рад престало његово новчано потраживање за исплату накнаде личног дохотка и социјалних доприноса за период од 01.12.1988. године до 03.05.1990. године, те да су се због престанка наведених потраживања стекли услови за обуставу извршења правноснажних и извршних одлука Основног суда удруженог рада у Београду. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), а у вези члана члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба ради недопустивости извршења поднета је 18.05.1995. године, а правноснажна пресуда донета је 10.09.2021. године. У тужби није означена вредност предмета спора нити у поднеску од 31.10.2011. године којим је тужба преиначена нити је то учињено до окончања поступка пред првостепеним судом али је одређена судска такса на првостепену пресуду од 5.900,00 динара.

У конкретној правној ствари се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, при чему вредност предмета спора није одређена ни у тужби, а ни током поступка, те да је такса на првостепену пресуду одређена у висини од 5.900,00 динара. Када вредност предмета спора није означена у тужби нити је означена или утврђена накнадно до правноснажног окончања поступка, вредност предмета спора се утврђује према одређеној, односно наплаћеној судској такси. Таксеном тарифом – тарифни број 1. Закона о судским таксама ("Сл. гласник РС" бр. 28/94...95/18), прописано је да се такса у износу од 5.900,00 динара плаћа за тужбу према вредности предмета спора до 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме је правноснажна одлука донета после 31.05.2014. године, и у коме је такса на првостепену пресуду одређена у износу који одговара вредности предмета спора до 100.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан преиначења тужбе од 31.10.2011. године, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Чињеница да је другостепени суд укинуо првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака није од утицаја на оцену дозвољености ревизије, јер се члан 403. став 2. тачка 3. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) на конкретни случај не може применити, будући да је парница покренута пре 01.02.2012. године.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић